

De Aube bezit een bijzonder erfgoed aan vakwerkhuzen dat uniek is in Frankrijk. Vooral in het noordoosten van de Aube, in het gebied van de grote meren van het Forêt d'Orient, vormen ze het bewijs van de perfectie van de vakwerkbouw. Nergens in Frankrijk vind je een dergelijke prachtige verzameling. De typische architectuur is verbonden aan deze streek. Het gebrek aan stenen van goede kwaliteit en de overvloed aan bos verklaren waarom de vakwerkbouw met hout en leem hier is ontstaan.

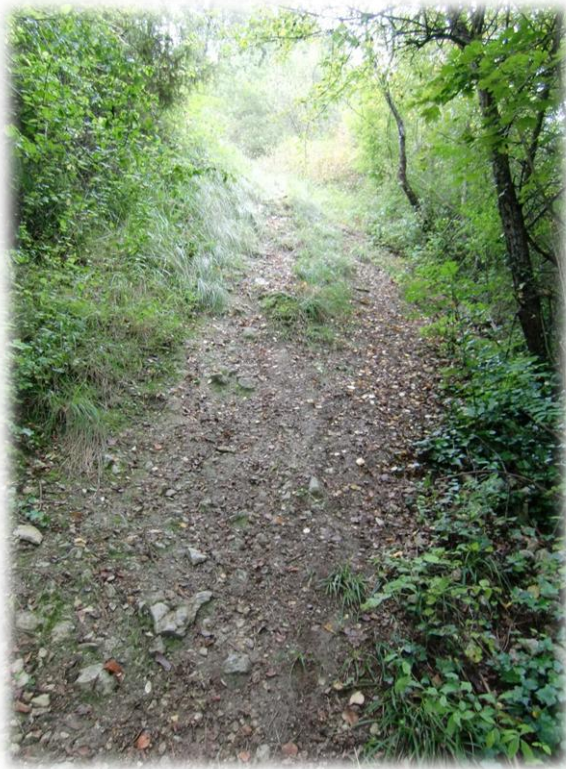
Terug een zwaar bewolkte dag met af en toe wat regen. De zon zie ik nauwelijks maar ik klaag niet het is immers al herfst en het zou slechter kunnen zijn.

De waterkrachtcentrale in de Seine moet ooit een schitterende vakwerkmolen geweest zijn. Nu giert de wind door de houten balken.

De voorgevel van dit vakwerkhuis staat kaarsrecht maar bij de zijgevel stak het minder nauw. Ondanks de scheefgetrokken toestand blijft het gebouw na al die jaren toch nog overeind.

Ik overnacht in het hotel Cadole. Vriendelijke uitbaters. Het is er zeer netjes en je kunt er lekker eten.

Zaterdag 14 september 2013

- Van : Bar-sur-Seine 150 m
- Naar : Bragelogne-Beauvoir 260 m
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 500 m
- Afstand : 29 km
- Duur : 8 uur

Na een stevig ontbijt trek ik terug de wandelschoenen aan en zet mijn weg verder.

Ik volg meteen de oevers van de Seine. De Seine is 778 km lang en ligt geheel binnen Frans grondgebied.

Het is regelmatig klimmen en dalen in de bossen. Ik passeer ook regelmatig een “point de bellevue” maar door het bladerdak is er van het panorama niet veel te zien.

Helemaal boven op de heuvel staat midden in het bos de chapelle Notre-Dame-du-Chêne.

Plots is het terug gedaan met de bossen en kom ik terug in de wijngaardvelden terecht. Het zijn hier allemaal blauwe druiven voor het maken van champagne. Af en toe krijg ik een trosje van een boer en de druiven smaken best wel lekker al zitten er nogal veel pitjes in.

Als pelgrim kan je terecht in de gîte in Bragelogne Brauvoir, mijn eindpunt voor vandaag. De gîte wordt uitgebaat door een koppel champagneboeren en is gelegen op de binnenkoer van de boerderij. De uitbaatster vraagt mij meteen of ik zin heb om samen met hen het avondmaal te nuttigen. Maar er is een winkeltje juist om de hoek en in de keuken is al het nodige aanwezig. Ik bedank hen dan ook en kook zelf mijn potje.

Zondag 15 september 2013

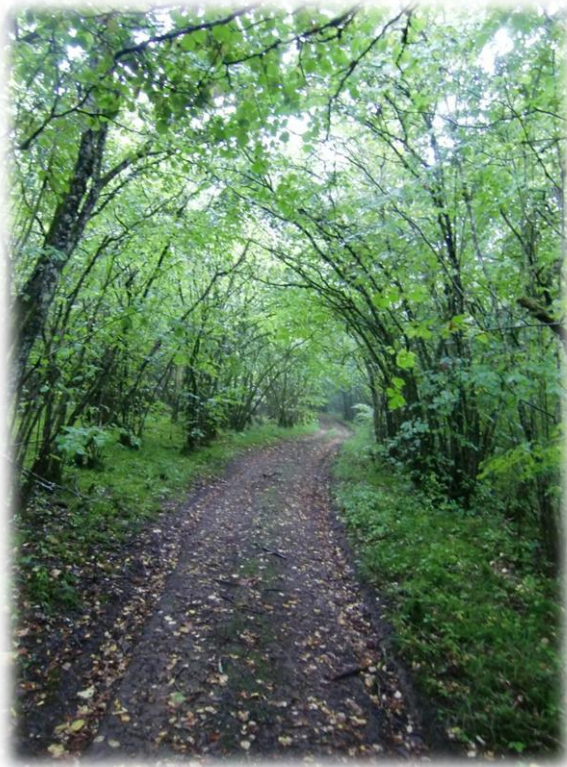
- Van : Bragelogne-Beauvoir 260 m
- Naar : Mélisey 230 m
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 27 km
- Duur : 8 uur

Als ik 's morgens opsta is het aan het regenen. Ik wacht tot 10.00 uur maar vertrek dan toch maar na eerst nog uitgebreid afscheid genomen te hebben van de uitbaters van de gîte. Echt toffe mensen met het hart op de juiste plaats. In het gouden boek staan dan ook slechts positieve reacties. De mijne heb ik ook achtergelaten.

Het eerste gedeelte van de tocht gaat doorheen de velden. Het mindert nu toch wat met regenen maar dan komt de mist op. Ik troost me met de gedachte dat ik deze avond toch terug al mijn kledij kan drogen en dat ik in een lekker warm bed de nacht kan doorbrengen. Ik heb geen probleem om in een tent te slapen maar in de regen een tent rechtzetten en nadien met natte kleren in de tent kruipen is toch ook niet alles. En het moet ook gezegd, een rugzak zonder een tent erin weegt een stuk minder.

Na een tijdje in de velden gelopen te hebben kom ik in een prachtig bos waarbij al het hout bedekt is met een mooi laagje groen mos. Het is net een sprookjesbos en ik neem dan ook alle tijd om al dit moois te bewonderen.

Eens uit het bos kom ik terug in de wijngaardvelden. Het valt me op dat ik weinig werkzaamheden zie op de velden als het regent. Ook de boeren werken liever niet in de regen.

Ik zie twee sint-jacobsschelpen hangen aan de oprit van de laatste woning van Etourvy. Nu zie ik dat wel meer en schenk er dan ook niet veel aandacht aan. Voorbij deze woning gaat het bergop de velden in.

Als ik zowat 100 meter geklommen heb hoor ik plots van beneden een dame roepen. Ik kijk om en hoor haar iets roepen van Santiago, soep en koffie. Het gebeurt wel meer dat mensen spontaan iets aanbieden aan een pelgrim en soms ga ik er op in maar nu dat ik al 100 meter geklommen heb bedank ik voor het aanbod.

Ik overnacht vandaag in de chambre-d'hôtes "Les Champs Mélisey" in het dorpje Mélisey. Het is opgehouden met regenen en trek dan ook terug de korte broek en t-shirt aan.

Le lavoir de la petite fontaine

Il a été construit au milieu du XIXe siècle et couvert en 1860 avec une charpente posée sur deux faces sur des potences en chêne implantées sur des sabots de pierre. Il est alimenté par une source qui capte tous les ruissellements des coteaux situés à l'arrière du bâtiment.

La lavandière était agenouillée sur un coussin dans son "triolo". Elle savonnait son linge sur les dalles de pierre à l'aide de son savon de Marseille et pour bien pénétrer les fibres du tissu, elle utilisait sa brosse à chiendent. Après avoir été rincé, le linge s'égouttait sur des barres de bois ou sur la brouette.

Dimensions : 16 x 6,20 mètres

Le saviez-vous?

Sous Napoléon III, l'assemblée législative vote en 1851 un crédit de 600 000 francs destiné à la construction de lavoirs publics. Grâce aux commodités que ces édifices ont apportées, les lavages ou lessives seront plus fréquents et moins pénibles.

Het dorp heeft een mooie wasplaats en ook hier heeft Napoleon zijn stempel gedrukt. Ik kom nu tevens in het departemen Yonne.

De kerk van Mélisey is in verval en wordt nauwelijks nog gebruikt. Tegenover de kerk staat een gedenkteken voor de gesneuvelden van beide oorlogen.

Als ik aan de chambre-d'hôtes kom zie ik geen bel hangen aan het hekken. Het hekje is los maar voor de deur ligt er een gevaarlijk uitzijnde hond die zijn blik op mij gericht houdt. Na wat getwijfel besluit ik toch maar om zijn territorium binnen te dringen, op hoop van zegen.

De hond heeft het niet zo begrepen op boeven en op inbrekers maar met pelgrims heeft hij duidelijk geen last.

Ik wordt verwelkomd door het echtpaar Ogier. Beiden zaten vroegen in de kunstwereld maar baten nu deze chambre-d'hôtes uit. Links zit de gastvrouw en rechts zit de gastheer. De dame naast de gastheer stelt zich voor als Ingeborg. Het is een Nederlandse dame die sedert enkele jaren in het naburige dorp Etourvy woont. Zij spreekt uiteraard Nederlands en zij is tevens de dame die mij toegeroepen heeft om koffie of soep te komen drinken. Zij kan tevens 2 pelgrims herbergen.

